

slag, hvorved man ønsker at indføre 5 Sætsler og ændre Reglerne indenfor disse Sætsler. I Tjenestemandslovens § 86 siges det, at det bestemmes ved Bevilling paa Finansloven, hvilke Byer der henhører under b og c, og saa føjes der til, at Byer, der henhører under b, kan undtagelsesvis ved Bevilling paa Finansloven henføres under a. Det foreliggende Lovforslags § 1 søger at ændre denne § 86 saaledes, at Ændringer i Stedet for paa Finansloven foretages paa Normeringsloven. Jeg ved ikke, om det lader sig gøre at komme til en Ændring dette Forhold vedrørende i Dag, thi det maa jo være i Dag, saaledes at Ændringen kan komme ind paa Normeringsforslaget. Mig forekommer det næsten at være praktisk umuligt. Vi har ikke mindre end ca. 140 Byer inde under Stedtil lægsbestemmelserne; 80 Købstæder og saadant noget som 58 Flækker og Stationsbyer er inde under disse Bestemmelser, rent fraset det sønderjydske Stedtil læg. Grundlaget for Stedtil læget er jo Husleje og Skatter, og Ændringer paa Finansloven, eller altsaa Normeringsloven, skal foregaa i Henhold til Indstilling fra Lønningsraadet. Jeg ved ikke, om det rent praktisk er muligt for Lønningsraadet paa det Tidspunkt, hvor vi nu befinder os, at fremkomme med en Indstilling, saaledes at man er i Stand til at faa Ændringen ind paa Normeringsloven, som dog helst skulde være færdig i Dag; selv om det ikke er nødvendigt, er det dog i hvert Fald ønskeligt, at den følger Finansloven. Jeg vil derfor gerne spørge Finansministeren, om det ikke er nødvendigt at indføre en Ændring i Lovforslagets § 1 — eller skal man maaske sige en Underændring til den Ændring, der i § 1 foreslaas til Tjenestemandslovens § 86 —, en Ændring, som skulde gaa ud paa, at Finansministeren fik Bemyndigelse til efter Indstilling fra Lønningsraadet at udbetale de Stedtil læg efter 5 Sætsler, som man nu maatte vedtage, under den bestemte Forudsætning, at Beløbet 2,6 Mill. Kr. ikke overskrides.

Ellers skal jeg, som jeg sagde til at begynde med, anbefale Lovforslaget til Vedtagelse. Jeg finder, at der hos Tjenestemandene er vakt en berettiget Forventning om, at man vedtager dette Stedtil læg. Den ærede Ordfører for Venstre mente, at Tjenestemandene i Stedet for at have anvendt deres Forhandlingsret har fremsat Trusler. Jeg personlig har ikke været udsat for noget som helst i den Retning, jeg har ikke forhandlet med en eneste Tjenestemand eller hørt nogen Trusel blive fremsat, og jeg ved ikke, om der foreligger nogen som helst Be-

grundelse for det ærede Medlems Udtalelse. Men jeg er i og for sig enig med ham i, at det selvfølgelig vilde være et ganske uanstændigt Forhold, om Tjenestemandene vilde komme til Rigsdagen og sige: Dersom vi ikke faar de og de Krav gennemført, skal der fra vor Side ske dette eller hint. Det vilde selvfølgelig være ganske utilbørligt, om noget saadant fandt Sted, men jeg vil heller ikke antage, at noget saadant har fundet Sted.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget til Gennemførelse, saaledes som det foreligger fra Folketinget. Jeg tror, det er den bedste Ordning, og at man ved at gaa ind paa den konservative Tankegang vil forflygtige Stedtil lægets Karakter. Man har efter min Mening fra konservativ Side misforstaaet Stedtil lægets Oprindelse og Karakter, og jeg tror, det vil være heldigt at bevare dette Tillæg i den Form og med den Karakter, det har i Øjeblikket.

Finansministeren (Bramsnæs): Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Piper), der talte som Ordfører for det konservative Folkeparti, udtrykte sin Forbavelse over at se dette Lovforslag igen. Jeg synes nu ikke, der er nogen Grund til at forbavnes over, at Regeringen søger at gennemføre de Forslag, den har stillet, selv om det viser sig, at de Konservative søger at standse dem. Det var Tilfældet med det Stedtil lægsforslag, som vi havde stillet; ved de konservative Partiers Stemmegivning gik Stedtil læget ud af Lovforslaget. Det er jo muligt, at det ærede Medlem mente, at dermed var det een Gang for alle væk, dermed var dette Forslag manet i Jorden. Men det er altsaa en Fejltagelse; Regeringen maatte efter min Formening have den Pligt at sørge for, at Forslaget hurtigst muligt igen blev præsenteret Rigsdagen til Behandling, hvad det jo ogsaa blev.

Det ærede Medlem udtalte dernæst, at naar der skulde gives saa mange Penge ud, som der her er Tale om, gjaldt det om, at de blev givet ud paa rette Maade. Det er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, men vi er ikke enige om, hvilken den rette Maade er. Det ærede Medlem anser det jo nemlig for at være den rette Maade, at der gives en saa stor Del af det, der kan ydes, til de højere lønnede Tjenestemand, medens vi mener, at de lavere lønnede ogsaa har deres berettigede Krav paa en forholds-mæssig Del af det, der kan deles ud til Tjenestemandene. I den Retning er der altsaa en principiel Modsætning, kan jeg godt sige, mellem det konservative Folkepartis og Regeringens Syn paa Lønspørgsmaalet.